

Onze eerste maand

Hier een impressie van ons leven hier op Maubranche. Dit is ons huis zoals het ligt aan de D38. Als je op deze foto naar links zou gaan kom je uit in Lurcy le Bourg en als je naar rechts gaat kom je uit in St Saulge.

St Saulge is bekend door de legende dat men in tijd van armoede en grote droogte de koeien op de kerk hesen omdat daar dan nog gras in de dakgoot groeide. En al het eten moest natuurlijk benut worden. Dus nu takelen ze elk jaar een nepkoe op het kerkdak. Dat schijnt een heel feest te zijn evenals het neerlaten in de herfst. Vroeger was het een metalen koe en nu een kunststoffen. Alles gaat met de tijd mee.

We zijn erg druk in de weer. Het eerste werk bestond uit weiden maken voor alle beesten. Ondertussen is de ezelweide al vergroot. En Josephine is nu de baas over Jasper. Zij eet als eerste en als hij al iets leuks wil wordt dit genadeloos afgestraft. Eerst bijt ze hem in de flanken en krijgt hij klappen. Als dit niet afdoende is moeten zijn achillespezen het ontgelden en denkt hij vervolgens totaal aan andere zaken!

De poezen hebben de rit ook erg goed overleefd. De hagedissen na de komst van de poezen wat minder, evenals de mollen. Dat laatsten

vinden we niet zo'n probleem van de hagedissen vinden we het wel jammer. Klaas niet, die is omgedoopt in Hagedissen Klaas.

Zo ziet ons huis eruit aan de achterkant. Dwz zonder de caravan. Die is van mijn goede vrienden Jan en Lia Raat die ons hier enorm geholpen hebben. Ze hebben oa de eerste scheepslading vee en transporteurs opgevangen na hun lange rit en voorzien van eten en drinken.

Aan de linkerkant kun je het begin van de paardenwei zien. Het hek hebben Annemarie en ik de eerste keer gezet toen we er waren voor de koop.

's Avonds kan het hier in de omgeving nog best fris worden en elke avond zitten we dan ook lekker bij ons haardvuur. Het is een bijzonder ding want als de onderwarmte goed is begint er een ventilator te draaien die de warmte de kamer in blaast. Super want zo wordt de warmte extra benut. We hebben nu al 3 m³ laten komen aan gezaagd en gekloofd hout hier uit de omgeving. Het lijkt een hoop maar het eikenhout moet nog drogen. Het is wat ze hier noemen een *mélange de bois*. Dus niet alleen eiken want dan is het moeilijker om het vuur aan te krijgen.

Maar lekker warm worden we wel. De woonkamer is al redelijk bewoonbaar.

Eigenlijk al vanaf het vertrek van Jan en Lia en Esther en Kees. Iedereen heeft zich uit de naad gewerkt om ons in ieder geval in huiselijke sfeer achter te laten. Natuurlijk was er na die dagen nog genoeg te doen, en nog, maar we zitten hier wel heel gezellig. Al het vee is goed ingeburgerd. De poezen lopen rond alsof ze nog nooit ergens anders zijn geweest. We hebben er al eentje bij: Veuve Clicquot, naar de champagne die we dronken op de aankoop. De naam is goed gekozen en kon in het begin zeker ook best anders gespeld worden: Kliko als de afvallemmer. Ze eet alles en jat als de raven. Al

wordt het na een wormenkuurtje al aanzienlijk beter. De wormenpil en vlooindruppels lijken wel heel effectief want madame groeit maar door edoch de reden is anders. Op korte termijn verwachten we kleine kliekjes. Het eerste nieuwe leven op Maubranche.

De ezeltjes die zich amuseren in hun nieuwe verblijven. Het zijn reuze stalletjes.

En de honden houden trouw de wacht en genieten volop van de vele wandelmogelijkheden en wat er allemaal te snuiven valt.

Groeten van ons uit Bourgondië,

Nol en Koos